

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 54. Concilium Generale Lateranense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

moravimus, vigesima nona Maji anno Sæcul. XII.
 millesimo centesimo trigesimo nono. Ei A.C. 1139.
 in Ecclesia Lugdunensi successit Falco, Gall. Chron.
 ejusdem Ecclesiæ Decanus, quem rite
 electum Geofridus Episcopus Lingonen-
 sis & S. Bernardus tanquam multorum
 meritorum virum, datis literis, Summo ep. 171. 172.
 Pontifici commendarunt.

§. LIV.

Concilium Generale Lateranense.

Concilium universale, Romæ ab Inno-
 centio Papa indictum, in Palatio La- to. 10. p. 999.
 teranensi, die octava Aprilis, anno mil-
 lesimo centesimo trigesimo nono, nempe
 Sabbato quartæ Hebdomadæ in Quadra-
 gesima celebratum est, quod inter Con-
 cilia Generalia Decimum habetur. Mil- Chron. Mau-
 le plus minusve adfuere Episcopi. Qui-
 dam illius temporis Scriptor in Oratione,
 quam Summus Pontifex in principio Con-
 cillii ad Patres congregatos habuit, verba
 sequentia, præter alia eidem in ore po-
 nit: *Nostis, quia Roma Caput est mundi,*
& quia a Romani Pontificis licentia Ec-
clesiastici honoris celsitudo quasi Feodalis
juris consuetudine suscipitur, & sine ejus
permissione legaliter non tenetur. ()*

G g g 3 Huc-

(*) Sunt ipsa verba ex Actis Conciliorum, non
 quidam ex ipso Concilio, sed ex Actis adjectis
 Chronici Mauriniacensis.

Sæcul. XII.
A.C. 1139. Hucusque hanc paritatem de Dignita-
tibus Ecclesiasticis & Feudis, quarum re-
rum natura in omnibus profecto differt,
adductam nusquam legimus. Sed Oratio
Pontificis eo præcipue tendebat, ut Ec-
clesiæ concordia, post dirum Schisma,
confirmaretur, quod etiam totum Conci-
lium potissimum exoptabat. Conditi
autem sunt Canones triginta, qui ferme
iidem sunt ac Canones Concilii Remensis,
Sup. 5. 9. anno millesimo centesimo trigesimo pri-
mo celebrati, de verbo ad verbum repe-
titi, sed in alium modum divisi; quan-
vis plerumque nomine Concilii Latera-
nensis, utpote amplioris & majoris au-
toritatis, citentur. In hoc Concilio
can. 14.
c. 29.
c. 10. Lateranensi iterum prohibentur militum
certamina in nudinis, & novus Canon
conditur contra Ballistrarios & Sagitta-
rios; ne contra Christianos & Catholi-
cos mortiferam suam artem exerçant.
At non dispicimus, hanc Constitutionem
melius quam priorem fuisse servatam. Lai-
ci decimas Ecclesiasticas non possideant,
sive eas ab Episcopis, sive a Regibus, vel
quibuslibet demum acceperint. Quas
nisi Ecclesiæ reddiderint, sciant se Sacri-
legii crimen committere, & periculum
æternæ damnationis incurrere.

c. 28. Sub Anathemate interdicitur Cano-
nicis, ne ab electione Episcopi excludant
Viros Religiosos; sed cum eorum consi-
lio

lio aut saltem assensu Episcopum eligant, ^{Sæcul. XII.}
 & quod absque eorum communicatione A.C. 1139.
 egerint, irritum habeatur & vacuum.
 Hi Viri Religiosi illi ipsi esse videntur,
 quos hodieque hoc vocabulo indicaremus,
 nimirum Monachi & Canonici Regulares.
 Ceterum iste Canon, nisi fallor, omnium
 antiquissimum est documentum, unde cognoscuntur
 Cathedralium molimina, quibus electionem
 Episcoporum sibi solis tribuerunt, non solum
 Laicis, sed etiam Parochis & Clericis reliquis
 omnibus tam Regularibus quam Sæcularibus
 exclusis. His enim omnibus in electione
 Episcopi juxta Canones non nullum jus erat,
 ut suo ^{Sup. lib.} semper tempore ex Actis publicis ^{LIII. §. 33.}
 retuli.

In eodem Concilio damnantur quædam
 mulieres, quæ licet neque secundum
 Regulam S. Benedicti, nec S. Basilii, aut ^{c. 26.}
 S. Augustini, imo ne quidem in Congregatione
 viverent, Sanctimoniales tamen cenferi
 desiderabant, in privatis domiciliis degentes,
 in quibus sub hospitalitatis velamine
 passim hospites, etiam minus religiosos,
 suscipere non erubescabant. Simili modo
 prohibetur, ne Sanctimoniales ^{c. 27.}
 in eodem Choro cum Canonicis vel Monachis
 ad psallendum conveniant. In hoc quoque
 Concilio de verbo ad verbum ^{Sup. lib.} repetitur
 tertius Canon Concilii, ^{LXVII. §. 2.}

Sæcul. XII. Tolosæ a Callisto II. Papa, anno millesimo centesimo decimo nono celebrati, contra Manichæos recentiores, qui Sacramenta rejiciebant. Unde dispicimus, hos Hæreticos adhucdum errores suos sparsisse; ea vero, quæ sequentur, istud luculentissime demonstrabunt.

§. LV.

Arnaldus Brixienfis condemnatur.

In Concilio Lateranensi Errores Arnaldi Brixienfis quoque, simplicis Lectoris & olim Abaëlardi Discipuli, damnati sunt. Homo erat, non hebetis ingenii, plus tamen verborum profluvio quam sententiarum pondere copiosus, singularitatis amator, & novitatis cupidus. Is a studiis literarum e Gallia, ubi diu fuerat, in Italiam reversus, Religiosum habitum, quo amplius decipere posset, induit, omnes lacerare cœpit & rodere, Episcopos, Clericos, Monachos vituperabat, nec Papæ parcebat, solis adulabatur Laicis. Dicebat enim, nec Clericos Bonorum proprietatem, nec Episcopos Regalia, nec Monachos immobilia possidentes, ulla ratione salvari posse, cunctaque hæc sub Principis esse Dominio, a cujus beneficentia Laicis tantum concedi possent. Clericos de decimis & de iis, quæ populus sponte offerret, vivere oportere, & mensa frugali contentos esse debere.

Præter

to. 10. Conc.

p. 1102.

Ex Otton.

Frising. c. 20.

& Gunth.

Ligur. lib. 3.